MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS III: 1.5. 1.7.)
Melk, 1458 Seite 146r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

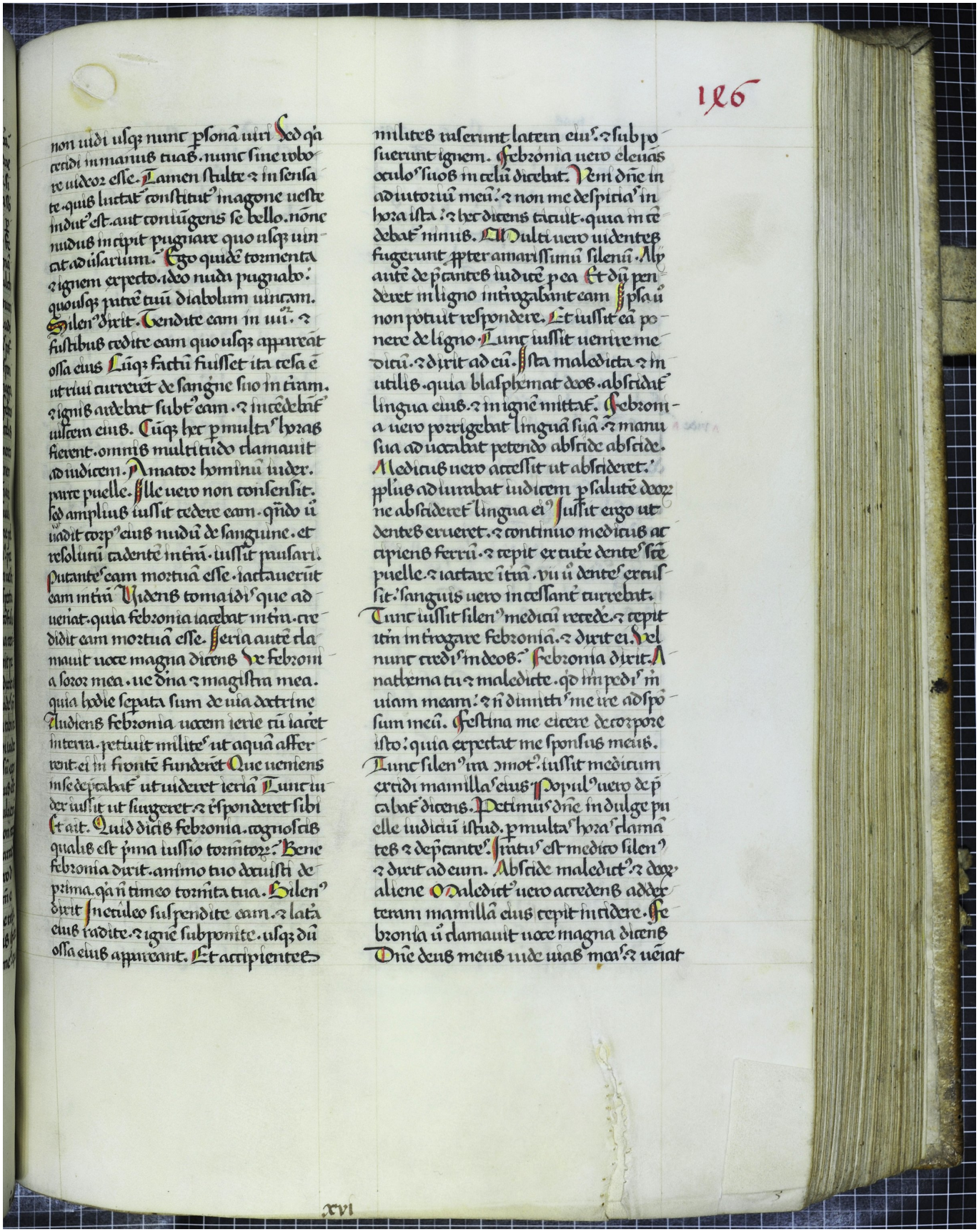

non uidi usq; nunc psonā uiri Sed q̄a
cecidi in manus tuas. nunc sine robo
re uideor esse. Tamen stulte ⁊ in sensa
te. quis luctat constitut' in agone ueste
indut' est. aut coniūgens se bello. nōne
nudus incipit pugnare quo usq; uin
cat aduersarium. Ego quidē tormenta
⁊ ignem expecto. ideo nuda pugnabo.
quousq; patrē tuū diabolum uincam.
Silen' dixit. Tendite eam in uiuor. ⁊
fustibus cedite eam quousq; appareāt
ossa eius Cūq; factū fuisset ita cesa ē
ut riui currerēt de sangine suo in terram.
⁊ ignis ardebat subt' eam. ⁊ incēdebāt
uiscera eius. Cūq; hec p multas horas
fierent. omnis multitudo clamauit
ad iudicem. Amator hominū iudex.
parce puelle. Ille uero non consensit.
sed amplius iussit cedere eam. q̄ndo u
uadit corp' eius nudū de sanguine. et
resolutū cadentē in terrā. iussit pausari.
putantes eam mortuā esse. iactauerūt
eam in terrā Uidens tomaidis que ad
ueniat. quia febronia iacebat in terra. cre
didit eam mortuā esse. Ieria autē cla
mauit uoce magna dicens Ue febroni
a soror mea. ue dna ⁊ magistra mea.
quia hodie separata sum de uia doctrine
Audiens febronia uocem ierie cū iaceret
in terra. petiuit milites ut aquā affer
rent. ei in frontē funderēt Que ueniens
in se deprecabat ut uideret ieriā Tunc iu
dex iussit ut surgeret ⁊ responderet sibi
Et ait. Quid dicis febronia. cognoscis
qualis est prima iussio tormentorum. Bene
febronia dixit. animo tuo docuisti de
prima. q̄a n̄ timeo tormenta tua. Silen'
dixit In eculeo suspendite eam. ⁊ latera
eius radite. ⁊ ignē subponite. usq; dū
ossa eius appareant. Et accipientes
milites raserunt latera eius. ⁊ sub po
suerunt ignem. Febronia uero eleuās
oculos suos in celū dicebat. Veni dne in
adiutoriū meū. ⁊ non me despicias in
hora ista. ⁊ hec dicens tacuit. quia incē
debat' nimis. Multi uero uidentes
fugerunt ꝓpter amarissimū silenū. Alij
autē deprecantes iudicē pro ea Et dū pen
deret in ligno interrogabant eam Ipsa u
non potuit respondere. Et iussit eā po
nere de ligno. Tunc iussit uenire me
dicū. ⁊ dixit ad eū. Ista maledicta ⁊ in
utilis. quia blasphemat deos. abscidat'
lingua eius. ⁊ in ignē mittat'. Febroni
a uero porrigebat linguā suā. ⁊ manu
sua aduocabat petendo abscide abscide.
Medicus uero accessit ut absciderēt.
pplus adiurabat iudicem p salutē deorum
ne absciderēt lingua ei' Iussit ergo ut
dentes erueret. ⁊ continuo medicus ac
cipiens ferrū. ⁊ cepit ex cute dentes scē
puelle. ⁊ iactare in terrā. uii u dentes excus
sit. sanguis uero incessant' currebat.
Tunc iussit silen' medicū recedere. ⁊ cepit
itm interrogare febroniā. ⁊ dixit ei. Vel
nunc credis in deos. Febronia dixit. A
nathema tu ⁊ maledicte. q̄d impedis m
uiam meam. ⁊ n̄ dimittis me ire ad spō
sum meū. Festina me eicere de corpore
isto. quia expectat me sponsus meus.
Tunc silen' ira cmot'. iussit medicum
excidi mamillas eius Popul' uero de p
cabat' dicens. Petimus dne in dulge pu
elle iudiciū istud. p multas horas clamā
tes ⁊ deprecantes. Iratus est medico silen'
⁊ dixit ad eum. Abscide maledict' ⁊ deorum
aliene Maledict' uero accedens ad dex
teram mamillā eius cepit incidere. Fe
bronia u clamauit uoce magna dicens
Dne deus meus uide uias meas ⁊ ueniat